

NØVN

Avskeðsheilsan til Berg Jacobsen, prest

Fyrsta februar legði Bergur Jacobsen prestur frá sær eftir 20 ár sum prestur í Keypmannahavn, har hann tey flestu árin var prestur í Sámalskirkjuni á Nørrebrúgv og trý tey síðstu árin í Hans Egede kirkju á Eysturbrúgv. Føroyska kirkjuliðið í Keypmannahavn, Sankta Ólavs kirkjuliði, sum Bergur eisini var prestur hjá, átti innivist tey árin í hesum báðum kirkjunum. Harafturat var Bergur prestur teirra sjúku á Ríkissjúkrahúsinum og í nógv ár samstarvaðust hann og Øssur Berghamar í Kristnastovu um andaktirnar á Sjúklingahotellinum.

Bergur hevði sína gudfrøðiliga útbúgving úr Bretlandi, har hann fekk embætisprógv frá Southampton University í 1976. Sama árið var hann til prestapróvtøku í Keypmannahavn og árið eftir gjørdist hann prestur í Sandoyar prestagjaldi. Eftir fimm ár har, varð hann sjómansprestur í London og síðani prestur á Sælandi. Í 1988 flutti húskið aftur til Føroya. Bergur var tá í nøkur ár fjølmiðlamaður, blaðstjóri og landsstýrismaður. Í 1996 tók hann við prestastarvinum í Keypmannahavn.

Onkuntíð bilaði heilsan og nú upp undir embætisendan stóð aftur á. Kirkjuliðið átti 100 ár á bakið í november 2015, og longu tvey ár frammanundan fór Bergur saman við kirkjuráðnum undir fyrireikingar til henda stóra hátíðardagin. Men tá nærkaðist degnum 28. november, var Bergur innlagdur. Hann skuldi eisini hava sína síðstu føroysku prædiku 2. jóladag í Hans Egede kirkju, men heldur ikki tá bar honum til. Tað er skilligt, at hetta var Bergur harmur um, hóast hann av natúr ger lítlan háva og sær og fer hóvliga um.

Gudfrøðin hjá Bergi hevur borið brá av, at hann hevur bretska útbúgving – og bretska konu, Valerie, sum hevur staðið honum við lið hesi mongu árin. Eisini hevur Bergur lisið bíbliutekstin inn í okkara samtíð og hevur í sínum prædikum nomið við mong samfelagsmál burturi og heima. Hann kundi stundum vera bersøgin og hvassur, men hevur eisini verið tann sáttligi sálarhirðin. Bergur

var ikki hann, sum savnaði fjøld av fólki, men hann boðaði trúliga evangeliska boðskapin við hygni og myndugleika.

Í minnisritinum, sum kom út í sambandi við 100 ára hátíðarhaldið í november 2015, skrivar føroyska kirkjuráðið vegna kirkjuliðið honum hesa góðu avskeðsheilsan:

”Í ár hátíðarheldur Sankta Ólavs kirkjulið sín 100 ára stovningardag, og samstundis takkar kirkjuliðið

Bergi Jacobsen, presti, fyri, at hann hevur verið prestur og sálarhirði okkara tey síðstu 20 árin. Tey eru ein fimtingur av søguni hjá kirkjuliðnum, og eru tí eitt stórt og týðningarmikið tíðarskeið.

Øll hesi mongu árin hevur Bergur havt nógvar gudstænastur, havt fleiri fyrilestrar og annars verið við í nógvum øðrum kirkjuligum virksemini. Tað eru serstakliga gudstænasturnar, ið hava givið okk-

um kunnleika um grundvøll og sjónarmið hansara. Bergur hevur lýst dagsins tekst soleiðis, at vit hava kunnað flættað hann inn í okkara gerandisdag. Hann hevur aftur og aftur víst á Krists fullgjørdu sáttargerð og mint okkum á at hava hitt tvítáttaða kærleiksboðið í huga. Í mongum prædikum er eisini hansara hugburður til samfelagsmál komin týðiliga til sjónar. Hetta at vit í felag eiga at bera byrðar hvør hjá øðrum og átala órættvísina.

Eitt serligt eyðkenni við gudstænastunum hevur verið, at har er rúmsátt á tann hátt, at eisini mong onnur eru sloppin at virka við undir gudstænastuni. Kirkjunnar vegna hevur Bergur verið ein varði í lívsins skiftandi korum. Hetta hevur verið sjónligt undir dópi og brúðarvígslu, tá ið lívsins gleði og eydna verða staðfest í kirkjunni, men eisini við troystarorðum, tá ið ein av okkara kæru er farin.

Bergur er siðiligur og høvviskur maður, men menskur í hugsan og orði. Eitt av lyndiseyðkennum hansara er, at hann ikki søkir tokka hjá monnum, men sigur tað, sum sigast skal, tá ið tað er neyðugt.

Góði Bergur, vit siga tær og Valerie, konu tíni, hjartans takk fyri alt tað, sum tit hava lagt eftir tykkum í drúgvum og trúfastari tænastu, og vit ynskja tykkum Guds signing og góðan byr í komandi tíðum.”

Henda heilsan er skrivað við vón um góðan betring og mong góð ár afturat, nú embætistíðin er farin afturum og nýtt og øðrvísi tíðarskeið byrjar.

Martin Fjallstein

UMMÆLI

Sankta Ólavs kirkjulið 100 ár

Tá ið føroyska kirkjuliðið í Keypmannahavn 28. novembur í 2015 hevði 100 ára stovningardag, kom eitt forvitnisligt minnisrit út, sum er bæði á føroyskum og donskum, og telur 164 síður. Føroyska kirkjuráðið, sum hevur fingið hetta í lag, heitti á Odd Hansen, sum er bókavørður og kirkjuráðslimur, og á Martin Fjallstein, um at vera ritstjórar. Axel Eysturstein hevur umbrotið ritið og greitt tað til prentingar.

Sera nógv keldutilfar var til at taka, og gomul fólk kundu leggja fitt afturat søguni um kirkjuliðið, prestarnar og onnur virkin fólk. Serstakliga er talan um Gud-

mund Bruun prest, sum slóðaði fyri at fáa kirkjulið í lag í stórbýnum. Harafturat tey góðu fólkinu Henrietta Hansen, nevnd Jetta í KFUK, Emil Joensen prestur og formaður í Kristiligt ungmannafelag og Janus Øssursson deknur og felagsmaður. Hóast hesi vóru tey sjónligastu og lögdu sera nógv til viks fyri at tæna kirkjuliðnum og Ungmannafelagnum, tóku eisini mong onnur eisini hond í og lívgaðu bæði kirkjuliðnum og Ungmannafelagnum, sum Emil Joensen stovnaði í 1918.

Tað er áhugavert at lesa, hvussu kirkjuliðið mentist ár um ár, og hvussu tað og Kristiliga Ung-

mannafelagið vórðu samantvinnað við fólki og tiltøkum, so viðhvørt er torført at siggja, hvar eitt byrjar og annað tekur við. Tað er eydnast at lýsa søguna hjá báðum við breiðum pensilstrokum hesi 100 árin. Ungmannafelagið fánaði tó burtur í sjevtíðarunum, tá ið Emil Joensen var gamal maður. Kirkjulið hevði ymsar prestar, eftir at Gudmundur Bruun doyði í 1956, men í 1970 gjørdist Petur Andrew Petersen fastur prestur í Sámalskirkjuni og hjá føroyska kirkjuliðnum, sum fekk innivist har. Petur Andrew var í nógvum vási og hevði hugskot um mangar ábøtur føroyingum í útleigd til frama. Bergur Jacobsen

tók við eftir Petur Andrew í 1996 og fór eftir trúgva tænastu frá vegna aldur við ársbyrjan í 2016.

Tríggjar frásagnir eru eisini um tey síðstu hálvthundrað árin. Tær seta við sínum persónliga dámi lit á søgugongdina í kirkjuliðnum og Ungmannafelagnum, soleiðis sum hon hevur sæð út úr teirra sjónarhorni. Harafturat eru einar tjúgu heilsanir frá høgum og lágum innan kirkjugátt og frá samstarvsfeløgum í býnum. Hesar heilsanir sum eru so ólíkar, lýsa á sín serliga hátt, hvønn týðning, kirkjuliðið hevur fyri tann einstaka. Og rætt er tað, at hesi 100 árin hava túsundtals føroyingar leitað sær til føroyska

gudstænastu í Keypmannahavn, at syngja tey kendu sálmaløgini og at hitta landsmenn. Kirkjan og Ungmannafelagið vóru tilhaldsstöðini hjá sera nógvum útisetum.

Minnisritið varð latið øllum, sum vóru til hátíðarhaldið í november. Tað fæst eisini til keyps í bókabuðnum í Føroyum og hjá kirkjuliðnum. Heitið er Sankta Ólavs kirkjulið - føroyska kirkjuliðið í Keypmannahavn 1915-2015.

Martin Fjallstein